

[Arbejdsministeren]

at sige, at det i virkeligheden kun er lønmodtagerne, der skal betale, fordi man siger, at arbejdsgiverne sparer det tilsvarende beløb ved, at man indfører en karenssdag. Hvem er det, der skal betale den første karenssdag? Det er jo ikke staten. Det er også lønmodtagerne. Det vil altså sige, at hele udgiften på de knap 2 mia kr. skal bæres af lønmodtagerne, eller at de 1,7 mia kr. skal bæres af lønmodtagerne. Jeg er selvfølgelig glad for den skønssomme hensyntagen til erhvervslivet, der ligger i tankegangen, og det vil jeg da selvfølgelig gerne på disse gruppers vegne kvittere for, men regeringen kan altså ikke støtte forslaget.

Så er der en misforståelse, som måske skyldes, at første forslagsstiller til denne folketingsbeslutning ikke var medlem af folkettingen på det tidspunkt, da loven om efterlønsordningen blev vedtaget. Det hedder i pkt. 8, at efterlønsordningens finansiering skal ændres, således at den følger intentionerne ved lovens vedtagelse. Når man læser bemærkningerne til dette punkt, så aftegner der sig visse misforståelser. Hvad var intentionerne ved efterlønsordningens finansiering, da den blev gennemført af socialdemokratiet og venstre i forening? De var for det første, at ordningen i forhold til statsfinanserne skulle være neutrale, forstået på den måde, at de penge, staten sparede ved efterlønsordningens gennemførelse, skulle være statens bidrag til finansieringen, men at den nettobelastning, der kom fra efterlønsordningen, fuldt ud skulle dækkes af arbejdsmarkedet. Derfor blev der fastsat en finansiering for de første 3 års vedkommende, fordelt sådan, at arbejdsgiveren betaler $\frac{2}{3}$ og lønmodtageren betaler $\frac{1}{3}$. Hvis man viderefører dette princip, som vi fortsat er tilhængere af, betyder det, at der fra 1981 skal betales 550 mill. kr. mere i bidrag fra arbejdsgiver og fra lønmodtager, $\frac{2}{3}$ til arbejdsgiver og $\frac{1}{3}$ til lønmodtager. Men hvad siger venstre? Venstre siger 1 mia kr. alene til lønmodtagerne. Der er ingen sammenhæng i dette. I øvrigt går man ind for en almindelig forringelse af ydelsesniveauet for efterlønsmodtagere.

De forslag, der er stillet vedrørende bistandsloven, daginstitutioner, invalidepension og boligsikring, tillader min tid i første omgang ikke at jeg kommer nærmere ind på. Der er foregået en meget ivrig debat både her i tinget og i offentligheden mellem soci-

alministeren og repræsentanter for venstre, så regeringens synspunkter på disse områder vil være kendt, men jeg er selvfølgelig parat til i anden omgang at uddybe disse synspunkter og gå ind i en nærmere vurdering af det.

Jeg skal slutte dette indlæg med at meddele folkettinget, at uanset at regeringen selvfølgelig gerne medvirker til opklaring af ethvert spørgsmål, og uanset at regeringen har al mulig sympati for fremme af arbejdslyst og initiativ i det danske samfund, så mener vi ikke, at venstres forslag til folketingsbeslutning er et egnet instrument til opnåelse af disse formål. Jeg synes, det er værd at understrege, at socialdemokratiet og regeringen har den opfattelse, at man skal bremse alle misbrug inden for vores sociale lovgivning og arbejdsløshedsforsikringen, men vi har stedse afvist almindelige forringelser for de arbejdsløse og for efterlønsmodtagerne. Dette synspunkt vil også være udslagsgivende for vores fortsatte forhandling om og behandling af det forslag, der er fremsat af venstre.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Forudsætningen for efterlønsforslaget var, som arbejdsministeren oplyste over for folkettingen, at der ville komme 17.000 efterlønsmodtagere. Tallet blev 60.000. Det har arbejdsministeren kaldt en succes. Ja vel, det er den slags succeser, arbejdsministeren har haft lidt for mange af, og derfor har vi desværre været nødt til at fremsætte dette forslag.

Formanden:

Det er vel nok misbrug af de korte bemærkninger, når hr. Bertel Haarder har ordet om 5 minutter.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg er egentlig glad for, at hr. Bertel Haarder rejser dette spørgsmål, og at jeg får mulighed for at svare på det ganske kort her.

Jeg har aldrig sagt 17.000 efterlønsmodtagere det første år. Udvalget, der udarbejdede efterlønsforslaget, altså arbejdsmarkedets parter, de eksperter, der er, sagde 17.000. Ved fremsættelsen i folkettingen sagde jeg, at dette er udvalgets skøn, men at jeg personlig vurderer det sådan, at der vil komme flere